

Proves d'accés a la universitat per a més grans de 25/45 anys

Comentari de text

Sèrie 3

Fase general

Qualificació		TR
Part 1	Bloc 1	
	Bloc 2	
Part 2		
Suma de notes parcials		
Qualificació final		

UAB

Universitat Autònoma de Barcelona

Universitat de Girona

Universitat de Lleida

Qualificació

Etiqueta del corrector/a

Etiqueta de l'alumne/a

Opció d'accés:

- A. Arts i humanitats
- B. Ciències
- C. Ciències de la salut
- D. Ciències socials i jurídiques
- E. Enginyeria i arquitectura

Aquesta prova consta de dues parts. La part 1, dividida en dos blocs, consisteix a llegir, entendre i interpretar un únic text, que trobareu en català (p. 2) i en castellà (p. 4), i a respondre a les qüestions corresponents del bloc 1 i del bloc 2. La part 2 consisteix a desenvolupar per escrit un tema determinat.

Aquesta prova es pot respondre en català o en castellà. El descompte per faltes d'ortografia, de lèxic, de morfologia i de sintaxi s'aplicarà sense límits en el conjunt de l'examen.

Esta prueba consta de dos partes. La parte 1, dividida en dos bloques, consiste en leer, comprender e interpretar un único texto, que encontrará en catalán (p. 2) y en castellano (p. 4), y en responder a las cuestiones correspondientes del bloque 1 y del bloque 2. La parte 2 consiste en desarrollar por escrito un tema determinado.

Esta prueba puede responderse en catalán o en castellano. El descuento por faltas de ortografía, de léxico, de morfología y de sintaxis se aplicará sin límites en el conjunto del examen.

PART 1 (versió en català)

[6 punts en total]

Llegiu el text següent:

Si hi ha un camp apropiat per a l'opinió desinformada, aquest és el de l'ensenyament. Són tantes les ximpleries que podem sentir o llegir que no tenim més remei que abordar-les una per una i amb paciència infinita. Dins de la llista de *greatest hits* dels neoexperts, una idea assumida amb entusiasme pels nostres perspicaces dirigents educatius és la caducitat dels sabers. Sí, amics, els sabers caduquen. Com els iogurts. Seria d'agrair, almenys, que se'ns indiqués la data de consum preferent per a evitar que aprenguem alguna cosa fora de termini i acabem amb una intoxicació intel·lectual. En aquesta societat «tan canviant» en què «el coneixement és a Internet», les menudeses que gent més sàvia que nosaltres hagi pogut descobrir en el passat tenen menys vida que un replicant de *Blade Runner*.

Dins del catàleg actualitzat de mantres pedagògics, el de les noves tecnologies és un dels més recurrents. L'obsessió tecnològica, que té unes poderoses connotacions econòmiques (l'objectiu indisimulat d'alimentar el consumisme), relleva sense vacil·lació l'home per la màquina, menyspreant aquelles facultats que l'ésser humà ha anat practicant històricament i delegant-les a l'element tecnològic. Internet ha estat elevat a la categoria de «font de coneixement» (i això és absolutament fals, ja que a la Xarxa podem trobar molta informació —i no tota fiable—, però no coneixement, que és una cosa que un mateix ha de construir, habitualment ajudat per algú que sàpiga de l'assumpte en qüestió).

La memorització, per a la «pedagogia oficial» un recurs obsolet i detestable, segueix sent irremplaçable, no només en l'ensenyament, sinó en qualsevol faceta de la vida. La memòria i l'exercici de la memorització són una part fonamental de qualsevol aprenentatge, perfectament compatibles amb el raciocini o la capacitat de buscar i contrastar informació, malgrat allò que moltes vegades se sosté. Avui es desterra la memorització amb el pretext que coarta la creativitat i l'espontaneïtat, qualitats mitificades pels seus defensors, com si la repetició d'un concepte fins a la seva assimilació fos una cosa fútil i fins i tot perjudicial.

Negar que la creativitat és una cosa positiva seria com negar-ho de l'amabilitat o la simpatia. El que cal aclarir és si, primer, no estem sobrevalorant capacitats que no es poden desenvolupar sinó després d'haver aconseguit perfeccionar-ne d'altres amb menys reconeixement, però tan importants o més que la mateixa creativitat, i, segon, si ha de ser aquest l'únic objectiu de l'escola. Al meu entendre, la creativitat no es pot anteposar a la comesa fonamental de l'ensenyament públic: la transmissió de coneixements (és a dir, de continguts). Aconseguit aquest propòsit, es podria plantejar l'objectiu de fomentar una creativitat que, d'una banda, és una condició intrínseca que ni tots els alumnes tenen ni tots podran desenvolupar amb la mateixa facilitat o en la mateixa mesura i que, de l'altra, ja es practica durant l'aprenentatge sense necessitat que se li atorgui la independència en relació amb qualsevol disciplina.

Descartes va explicar que disposem de quatre facultats que fem en el coneixement: la intel·ligència, la imaginació, els sentits i la memòria. Per què hem de renunciar-ne a cap? Com a éssers intel·ligents que se suposa que som, hauríem de potenciar les nostres capacitats en lloc de desaproveitar-les. Només així podem proposar-nos assolir la creativitat o la inspiració, basant-nos en tot allò que la sosté i l'afavoreix. D'altra manera, podem ser excèntrics o extravagants, però mai creatius, imaginatius o originals.

Traducció feta a partir de l'adaptació del text
d'Alberto Royo. *Contra la nueva educación*. Barcelona: Plataforma, 2016, p. 37-62

Bloc 1. Encercleu la resposta correcta en cada cas.

[3 punts: 0,5 punts per cada resposta correcta. Es descomptaran 0,16 punts per cada resposta incorrecta; per les qüestions no contestades no hi haurà cap descompte.]

1.1. L'objectiu del text és

- a) negar la importància de la creativitat en l'ensenyament.
- b) criticar alguns dels postulats de la pedagogia actual.
- c) atacar els qui exerceixen la docència.
- d) desprestigiar el sistema públic d'ensenyament.

1.2. En el context d'aquest fragment, «un recurs obsolet i detestable» significa

- a) un recurs passat de moda i execrable.
- b) un recurs nou i abominable.
- c) un recurs antiquat i admirable.
- d) un recurs modern i avorrible.

1.3. Tenint en compte el que defensa l'autor, quina de les afirmacions següents és falsa?

- a) La pedagogia actual advoca per la memorització en l'ensenyament.
- b) Internet no constitueix en cap cas una font de coneixement.
- c) L'ensenyament s'ha de concentrar principalment en la transmissió de coneixements.
- d) El foment de la creativitat s'ha de supeditar a l'adquisició d'altres capacitats.

1.4. Tal com l'utilitza l'autor, el terme *fútil*

- a) significa 'de molta importància'.
- b) és sinònim de *nimi*.
- c) significa 'essencial, fonamental, de gran rellevància'.
- d) és antònim de *insignificant*.

1.5. Segons el que es pot inferir del text, per a Alberto Royo

- a) el foment de la creativitat no ha de ser una comesa de l'ensenyament públic.
- b) la memòria coarta la creativitat i l'espontaneïtat.
- c) la transmissió de coneixements no és la tasca principal del professor.
- d) la pedagogia actual menysprea un ensenyament basat en el coneixement.

1.6. Segons el text, la pedagogia actual defensa un ensenyament basat en

- a) la intel·ligència, la imaginació i la memòria.
- b) el coneixement, la memòria i les noves tecnologies.
- c) la creativitat, les noves tecnologies i l'aprenentatge no memorístic.
- d) la transmissió de coneixements, la creativitat i l'exercici de la memorització.

PARTE 1 (versión en castellano)

[6 puntos en total]

Lea el siguiente texto:

Si hay un campo apropiado para la opinión desinformada, ese es el de la enseñanza. Son tantas las majaderías que podemos escuchar o leer que no queda más remedio que abordarlas una por una y con paciencia infinita. Dentro de la lista de *greatest hits* de los neoexpertos, una idea asumida con entusiasmo por nuestros perspicaces dirigentes educativos es la caducidad de los saberes. Sí, amigos, los saberes caducan. Como los yogures. Sería de agradecer, al menos, que se nos indicara la fecha de consumo preferente para evitar que aprendamos algo fuera de plazo y terminemos con una intoxicación intelectual. En esta sociedad «tan cambiante» en la que «el conocimiento está en Internet», las menudencias que gentes más sabias que nosotros hayan podido descubrir en el pasado tienen menos vida que un replicante de *Blade Runner*.

Dentro del catálogo actualizado de mantras pedagógicos, el de las nuevas tecnologías es uno de los más recurrentes. La obsesión tecnológica, que tiene unas poderosas connotaciones económicas (el objetivo indisimulado de alimentar el consumismo), releva sin vacilación al hombre por la máquina, despreciando aquellas facultades que el ser humano ha venido practicando históricamente y delegándolas en el elemento tecnológico. Internet ha sido elevado a la categoría de «fuente de conocimiento» (lo cual es absolutamente falso, pues en la red uno puede encontrar mucha información —y no toda fiable—, pero no conocimiento, algo que uno debe construir, habitualmente ayudado por alguien que sepa del asunto en cuestión).

La memorización, para la «pedagogía oficial» un recurso trasnochado y detestable, sigue siendo irremplazable, no solo en la enseñanza, sino en cualquier faceta de la vida. La memoria y el ejercicio de la memorización son parte fundamental de cualquier aprendizaje, perfectamente compatibles con el raciocinio o la capacidad para buscar y contrastar información, a pesar de lo que muchas veces se sostiene. Hoy se destierra la memorización con el pretexto de que coarta la creatividad y la espontaneidad, cualidades mitificadas por sus defensores, como si la repetición de un concepto hasta su asimilación fuera algo baladí e incluso perjudicial.

Negar que la creatividad es algo positivo sería como negarlo de la amabilidad o la simpatía. Lo que hay que esclarecer es si, primero, no estaremos sobrevalorando capacidades que no pueden desarrollarse sino después de haber conseguido perfeccionar otras con menos cartel, pero tan importantes o más que la propia creatividad, y, segundo, si debe ser este el único objetivo de la escuela. En mi opinión, la creatividad no puede anteponerse al cometido fundamental de la enseñanza pública: la transmisión de conocimientos (es decir, de contenidos). Conseguido este propósito, podría plantearse el objetivo de fomentar una creatividad que, por un lado, es una condición intrínseca que ni todos los alumnos tienen ni todos podrán desarrollar con la misma facilidad o en la misma medida y que, por otro, ya se practica durante el aprendizaje sin necesidad de que se le otorgue la independencia en relación con la disciplina que sea.

Descartes explicó que en nosotros existen cuatro facultades que empleamos en el conocimiento: la inteligencia, la imaginación, los sentidos y la memoria. ¿Por qué renunciar a una de ellas? Como seres inteligentes que se nos supone deberíamos potenciar nuestras capacidades en lugar de desaprovecharlas. Solo así podremos proponernos alcanzar la creatividad o la inspiración, apoyándonos en todo aquello que la sustenta y la favorece. De otra forma, podremos ser excéntricos o extravagantes, pero nunca creativos, imaginativos u originales.

Adaptación realizada a partir del texto de
Alberto Rovó. *Contra la nueva educación*. Barcelona: Plataforma, 2016, pp. 37-62

Bloque 1. Señale con un círculo la respuesta correcta en cada caso.

[3 puntos: 0,5 puntos por cada respuesta correcta. Se descontarán 0,16 puntos por cada respuesta incorrecta; por las cuestiones no contestadas no habrá ningún descuento.]

- 1.1.** El objetivo del texto es
- a)** negar la importancia de la creatividad en la enseñanza.
 - b)** criticar algunos de los postulados de la pedagogía actual.
 - c)** atacar a quienes ejercen la docencia.
 - d)** desprestigiar el sistema público de enseñanza.
- 1.2.** En el contexto de este fragmento, «un recurso trasnochado y detestable» significa
- a)** un recurso pasado de moda y execrable.
 - b)** un recurso novedoso y abominable.
 - c)** un recurso anticuado y admirable.
 - d)** un recurso moderno y aborrecible.
- 1.3.** Teniendo en cuenta lo que defiende el autor, ¿cuál de las siguientes afirmaciones es falsa?
- a)** La pedagogía actual aboga por la memorización en la enseñanza.
 - b)** Internet no constituye en ningún caso una fuente de conocimiento.
 - c)** La enseñanza debe concentrarse principalmente en la transmisión de conocimientos.
 - d)** El fomento de la creatividad debe estar supeditado a la adquisición de otras capacidades.
- 1.4.** Tal y como lo utiliza el autor, el término *baladí*
- a)** significa ‘de mucha importancia’.
 - b)** es sinónimo de *nimio*.
 - c)** significa ‘esencial, fundamental, de gran relevancia’.
 - d)** es antónimo de *insignificante*.
- 1.5.** Según lo que puede inferirse del texto, para Alberto Royo
- a)** el fomento de la creatividad no debe ser un cometido de la enseñanza pública.
 - b)** la memoria coarta la creatividad y la espontaneidad.
 - c)** la transmisión de conocimientos no es la labor principal del profesor.
 - d)** la pedagogía actual desprecia una enseñanza basada en el conocimiento.
- 1.6.** Según el texto, la pedagogía actual defiende una enseñanza basada en
- a)** la inteligencia, la imaginación y la memoria.
 - b)** el conocimiento, la memoria y las nuevas tecnologías.
 - c)** la creatividad, las nuevas tecnologías y el aprendizaje no memorístico.
 - d)** la transmisión de conocimientos, la creatividad y el ejercicio de la memorización.

Espai per al corrector/a		
Part 1. Bloc 1	1.1	
	1.2	
	1.3	
	1.4	
	1.5	
	1.6	
	Total (no pot ser inferior a 0)	

Bloc 2. Responen a les tres qüestions següents. Cada resposta ha d'ocupar entre una i cinc línies.
[3 punts: 1 punt per qüestió. Es descomptaran 0,1 punts per cada falta d'ortografia, de lèxic, de morfologia o de sintaxi.]

Bloque 2. Responda a las tres cuestiones siguientes. Cada respuesta debe ocupar entre una y cinco líneas.

[3 puntos: 1 punto por cuestión. Se descontarán 0,1 puntos por cada falta de ortografía, de léxico, de morfología o de sintaxis.]

2.1. Proposeu un títol que s'adeqüi al contingut del text que acabeu de llegir.

2.1. Proponga un título que se adecúe al contenido del texto que acaba de leer.

2.2. Resumi el primer paràgraf del text (és a dir, des de «Si hi ha un camp apropiat per a l'opinió desinformada» fins a «tenen menys vida que un replicant de *Blade Runner*»).

2.2. Resuma el primer párrafo del texto (es decir, desde «Si hay un campo apropiado para la opinión desinformada» hasta «tienen menos vida que un replicante de *Blade Runner*»).

2.3. Expliqueu, relacionant-lo amb l'argumentació del text, el sentit del fragment següent: «Com a éssers intel·ligents que se suposa que som, hauríem de potenciar les nostres capacitats en lloc de desaprovechar-les. Només així podrem proposar-nos assolir la creativitat o la inspiració, basant-nos en tot allò que la sosté i l'afavoreix. D'altra manera, podrem ser excèntrics o extravagants, però mai creatius, imaginatius o originals.»

2.3. Explique, relacionándolo con la argumentación del texto, el sentido del siguiente fragmento: «Como seres inteligentes que se nos supone deberíamos potenciar nuestras capacidades en lugar de desaprovecharlas. Solo así podremos proponernos alcanzar la creatividad o la inspiración, apoyándonos en todo aquello que la sustenta y la favorece. De otra forma, podremos ser excéntricos o extravagantes, pero nunca creativos, imaginativos u originales.»

Espai per al corrector/a		
Part 1. Bloc 2	2.1	
	2.2	
	2.3	
	Suma de notes parcials	
	Descompte per faltes	
	Total (no pot ser inferior a 0)	

PART 2

[4 punts. Es descomptaran 0,1 punts per cada falta d'ortografia, de lèxic, de morfologia o de sintaxi, i 0,5 punts si el text té menys de 150 paraules o més de 200.]

Trieu UNA d'aquestes dues opcions. Es valorarà l'adequació del text al que demana l'enunciat, la coherència en el desenvolupament de les idees i la riquesa d'estil.

Opció A. En educació, tota innovació és positiva i justificable? Escriviu un text d'entre cent cinquanta i dues-centes paraules en què reflexioneu sobre la innovació en l'àmbit educatiu. El vostre text ha d'incloure com a mínim dos arguments.

Opció B. Escriviu un text d'entre cent cinquanta i dues-centes paraules en què reflexioneu sobre els avantatges i inconvenients d'un ensenyament i aprenentatge basats en la memòria. El vostre text ha d'incloure com a mínim dos arguments.

PARTE 2

[4 puntos. Se descontarán 0,1 puntos por cada falta de ortografía, de léxico, de morfología o de sintaxis, y 0,5 puntos si el texto tiene menos de 150 palabras o más de 200.]

Elija UNA de estas dos opciones. Se valorará la adecuación del texto a lo que pide el enunciado, la coherencia en el desarrollo de las ideas y la riqueza de estilo.

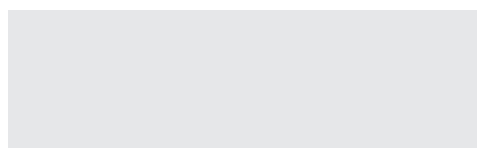
Opción A. En educación, ¿toda innovación es positiva y justificable? Escriba un texto de entre ciento cincuenta y doscientas palabras en el que reflexione sobre la innovación en el ámbito educativo. Su texto debe incluir como mínimo dos argumentos.

Opción B. Escriba un texto de entre ciento cincuenta y doscientas palabras en el que reflexione sobre las ventajas y desventajas de una enseñanza y aprendizaje basados en la memoria. Su texto debe incluir como mínimo dos argumentos.

Espai per al corrector/a		
Part 2	Adequació (màxim 1 punt)	
	Coherència (màxim 1,5 punts)	
	Estil (màxim 1,5 punts)	
	Suma de notes parcials	
	Descompte per faltes	
	Descompte per extensió insuficient o excessiva	
	Total (no pot ser inferior a 0)	

TR	Observacions:
Qualificació:	Etiqueta del revisor/a

Etiqueta de l'alumne/a

Institut
d'Estudis
Catalans